

lig Grad. Naar vi nu tale om Stof, tænke vi nærmest paa en Spasereftof, det, fom man bruger til at støtte fig paa, og for en velvoksen Mand er en faadan Stof paa det allernærmeste en Meter, faa at vi, naar vi betegne Meteren faaledes, derved omtrent straks frembringe Forftaaelsen af, hvad det er for et Maal, der er Tale om; desforuden er Ordet kort og godt og egner fig til Trods for sin Stibhed til at højes paa forffellig Maade. — „Tvepund“ tror jeg er et overmaadigt heldigt Ord, og danner jo en udmærket Obergang mellem det gamle og det nye Vægtfyftem, det maa betragtes fom en stor Lykke at have fundet dette Ord, det falder let i Munden, og enhver forftaar, hvad der betegnes derved. — Hvad faa de øvrige Benævnelser angaar, maatte de faa vidt mulig tilfredsftille det Krav, at det skal være Ord, der hentes fra det daglige Liv og fra enhver Mands Erfaring, faa at enhver, selv Børn, dermed forbinde et vist Begreb om Maal eller Vægt. For at disse Ord kunne være egnede til at angive et vist Størrelsesforhold — faa vidt mulig dog, thi det er ikke muligt i hvert enkelt Tilfælde — har jeg sørgt for, at de Navne, jeg har foreslaaet, påsse paa de vedkommende Rum- og Vægtmaal. Af Maalene tager jeg for det første Længdemaalene. Benævnelserne for de Maal, der ere mindre end Meteren, alftaa mindre end en Stof, har jeg hentet fra det menneskelige Legeme, fordi det, faaledes fom det ogsaa blev jagt af den ærede 1ste kongevalgte Landftingsmand (Andræ), har den historiske Udvikling for fig og desuden er ret naturligt. Saaledes foreslaar jeg „Finger“, hvorved jeg bemærker, at en af de større Fingre, i alt Fald paa en voksen Mand, paa det nærmeste er $\frac{1}{10}$ Meter, en Decimeter lang. Det er ganfte mærkeligt, og jeg vidfte det ikke, da jeg valgte dette Ord, at i det nygræffe Syftem kaldes dette Maal en Daktyl. Man har jo altid fra det menneskelige Legeme hentet Ordet Tomme, Fod, Alen, alle disse Betegnelser tilligemed Ordet Favn ere, fom det er opløst i en Pjece, der er omdelt, hentede fra det menneskelige Legeme. Man har ogsaa brugt Ordene Haand og Haandflade, palma, hertil, det er den naturlige Vej at gaa, og jeg mener, at vi ogsaa skulle blive ftaaende derved. Men forøvrigt erkender jeg, at medens ganfte vist „Finger“ er en god Betegnelse, fordi den svarer nøje til, hvad man tænker fig derved, burde Betegnelserne „Negl“ og „Haar“ snarere hedde „Neglebred“ og „Haarsbred“, fordi disse ikke skulle tages efter Længden, men efter Bredden, men hvis de Herrer synes, at der skulde ligge noget mærkeligt, latterligt i at benytte disse men-

neskelige Legemsdele til disse Betegnelser, vil det jo ikke være faa særlig vanffeligt at finde noget andet. — Benævnelserne for de lange Maal fra Stof og opad har jeg taget fra de almindelige brugelige Maaleredftaber. Ligesom en Stof er et Maaleredftab, ere Reb og Ræde ligeledes Maaleredftaber, men det er meget muligt, at disse to Ord burde ombyttes, faaledes at et Reb skulde gøres længere og svare til 100 Meter, medens en Ræde nærmest skulde svare til 10 Meter; det beror naturligvis paa en Vilkaarlighed, jeg erkender, at det ikke er muligt at fige, hvor langt et Reb er, om det er længere eller kortere, og at det mulig kan gøres til 100 Meter. For Kilometeren har jeg brugt Ordet Sten. Jeg tror, det er et rigtig godt Ord, thi jeg tvivler ikke om, at naar Meterfyftemet indføres, vil der for hver Kilometer Beftrækning i hele Landet blive sat en Sten. Ligesom man nu har en Milepæl, der ikke er nogen Pæl, men en Sten, faaledes vil man for hver Kilometer nu faa en Sten, og naar man faa spørger veffarende, hvor længe de have rejst: gaaet, kørt eller redet, hedder det ganfte naturligt: faa og faa mange Sten. Det falder naturligt og har ogsaa historisk Hævd. — Jeg har dernæst foreslaaet at beholde Betegnelsen en Mytil for 10,000 Meter. Det er, om man vil, en Udvigelse fra det Syftem, jeg har tænkt mig gennemført, idet man jo beholder det gamle Ord „Mil“ og blot sætter „My“ til. Dette Præfix „My“ kende vi godt i Sproget og bruge paa mange Omraader, og jeg tror, man kan godt komme over det. Man opnaar derved, at man beholder Ordet „Mil“, idet man kalder 10,000 Meter en Mytil, og man opnaar tillige at komme i Overensstemmelse med Sverige og Norge. I Sverige er en Mil netop 10 Kilometer, det var den ogsaa tidligere nogenlunde, men nu er utvivlsomt 10 Kilometer en Mil i Sverige, og den er det mærkværdigvis ogsaa i Norge, endogfaa officielt, uagtet den gamle norske Mil var i det mindste 11 Kilometer. Jeg skal i øvrigt bemærke, at man ligeledes i Frankrig endogfaa officielt bruger Ordet lieu til at betegne 10 Kilometer, og at man overhovedet har Trang til at have et særligt Navn paa en større Længde end netop Kilometeren. Nu til Dags, hvor man med Særnbane kan rejse store Strækninger, hvor man med et Hurtigtog paa en Gang i 10 Timer maatte kan tilbagelægge 450 Kilometer, er Kilometeren for lille et Maal, fordi den menneskelige Hjerne navnlig hos Menigmand ikke er rigtig vel egnet til at tumle med faa store Tal, man faar ikke noget eksakt, klart Begreb forbundet dermed, navn-